

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 7397	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Nordlandske	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Nordlandske	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Malmforekomster i Lonkan i Hadsel				
Forfatter Kvalheim Aslak		Dato År 09.03 1951	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)	
Kommune Hadsel	Fylke Nordland	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 12314	1: 250 000 kartblad Svolvær
Fagområde Kjemiske analyser	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Lonkan		
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu,Co, Ni, Mo,mt,py,po			
Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse Det gis en oversikt over de analyser som er gjort i den senere tid. Analysene er gjort på konsentrater av svovelkis og magnetkis. Disse viser som eksempel 0,3- % Ni og 0,024% Co i magnetkis , samt 0,06 % Ni og 0,76 % Co i svovelkis. Det nevnes også at magnetitt malm fra Lonkan har 0,1 % V.				

9.3.51.

Oslo

Malforekomster i Lonkan i Hadsel. J. D. 3671 - 1952R

Råstofflaboratoriet har tidligere undersøkt, vesentlig ved spektralanalyse, innsendte mindre prøver av magnetkis med svovelkis og molybdenglans fra Lonkan i Hadsel. Likeledes har en analysert magnetitt-prøver fra Lonkan. Alle prøvene var fra forekomster som eies av herr E. Wik-Morthens.

I den senere tid har en fortsatt undersøkelsene, til dels med større prøver, og en fører her opp en oversikt over resultatene:

Magnetitt, Lonkan.

Denne er vanadinholdig og har 0,1 % V.

Magnetkis-svovelkis.

I følge uttalelse fra herr Wik-Morthens skal det være to typer av denne kisen, beliggende i noen avstand fra hverandre. Fra hver av disse to forekomstene mottok en en prøve på ca. 10-12 kg, kalt prøve 1 og 2.

Før begge prøvers vedkommende kan en uttale:

Den rene magnetkis holder 0,25 % H₂ og er praktisk talt fri for Co.

Den rene svovelkis holder 0,8 % Co og er fri for H₂.

Svovelkisen har lite Cu.

Det finnes små mengder molybdenglans, og krystaller med 3-4 mm tverrmål er ikke ualminnelige.

Det finnes også kopperkis, men i meget små mengder. Denne kopperkisen fører små mengder Ag.

Prøve 1 var for det meste i knyttnevestore stykker og så ut som ren magnetkis, men en nærmere undersøkelse viste at den også inneholdt svovelkis m.m.

En gjennomsnittsprøve av 10 kg viste

0,25 % H₂

og 0,1 % Co.

Dette svarer til en svovelkismengde på ca. 12 %.

Prøve 2 var også i stykker fra knyttnevestørrelse og nedover og det fantes tilfells stykker av ren svovelkis, og det var lettere å se krystaller av molybdenglans.

En gjennomsnittsprøve tatt av 10 kg gav etterat silikatbergartene var skilt fra

Trondheim 1942

L.D.3671-1952R

Prøve No 14.

Kjemisk analyse:

Syreopløseligt	Jern	46.2 %
Opslutbart	---	1.7 "
Totalt	Jernindhold	47.9 "
Syreopløselig	Mangan	0.04 "
Fosfor		0.10 "
Svovel		28.55 "
Titan		0.10 "
Nickel		0.25 "
Kobber		0.73 "
<u>Cobalt</u>		0.8 "
<u>Vanadium</u>		0.23 %

Risikofaktor for Fe!

Mineralanalyse:

Malmprøven er Magnetkismalm med bergart. Bergartsmineralene er kvarts, pyroksen og biotit. Ved siden av magnetkisen indgår Kobberkis. Kisen fyller fylmassen mellom bergartskornene, men den ~~minner~~ optrer også som fine årer i disse.

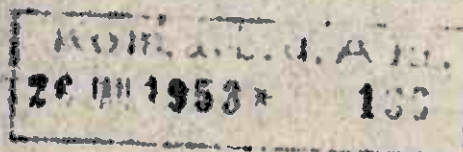
Den omtrentlige fordeling skulle være:

ca. 73 % Kis
ca. 27 % Bergart

Detta er naturligvis ingen Jernmalm.

Egil Romnes

Denne prøvestuff er tatt i vestre Rinvasshei, ca 1/2 meter ind i zonen gen indeenfor Okermassen som ligger utenpå fjellet. Okermassen er ca 2 meter tykk.

Avskrift.

Analyse v/ Råstøflaboratorium, Oslo.

v/ Aslak Kvalheim

Hrr.

Mange tak for interessante brev av 10/ 1 og 24/ 1949.

Jeg sender her nogle pålidelige Ni. Cotal for malmene fra Lonkanfjord i Hadsel

Lonkanfjord i Hadsel:

Vesentlig Magnetkis.	Ni.	0.50 %	av	Fe-indholdet
	Co.	0.041 %	"	"

Svovelskis + noe

Kobberkis

Ni.	0.15 %	"	"
Co.	1.9 %	"	"

Regner en på samme måte som ovenfor, svarer disse tallene

til:

0.30 % Ni. og 0.024 % Co. i magnetkisen

0.06 % Ni. og 0.75 % Co i svovelskisen

I en prøve av svovelskisen fant vi mer co. kobolt end angitt ovenfor, bortsett kobolt så meget, men en slik mengde har vi ikke truffet på siden.

Edelmetallbestemmelsene tar tid, men vi har tenkt at ta disse i forbindelse med analysene av Grongkisen som vi nu er i gang med, hvor også Edelmetallene skal bestemmes.

Aslak Kvalheim
Kjemiiker

26 JUN 1952 100

Kjemiingeniør Egill Rønnes.

Kjemilavdelingen

Norges Tekniske Høgskole.

L.D.3671 - 1952

Prøve no. 14. fra Lonkanfjord Kisfelter. Hadsel. Norge.

Kjemisk analyse:

Fe.	46.2	%	Syreopløseli jern
"	1.7	%	Opslutbart "
S.	28.5	%	Svovel
Mn.	0.04	%	Mangan
P.	0.1	%	Fosfor
To.	0.1	%	Titan
Ni.	0.25	%	Nikkel +
Zn.	0.73	%	Copper + +
Co.	0.8	%	Cobalt +
V.	0.23	%	Vanadium (0.23 %)
Ag.			ikke analysert
Au.			" "

Mineralanalyse:

Malsprøven er en magnetkismalm med noget bergart.
Bergartsmineralene er: Kvarts, Pyroksen, og biotit. Ved siden av magnetkisen inngår Kobberkis. Kisen danner fylmassen mellom bergartskornene, medoptretr også som fine årer i disse.

Den omtrentlige fordeling skulle være:

ca. 73 % Kis
" 27 % bergart

Dette er naturligvis ingen Jernmalm.

Egill Rønnes

Analysene ovenfor m.k. + er fra Statens Råstofflaboratorium
Oslo. og m.k. + 0 er fra Kjøkken Verk

Svolvær 27/ 9 1951

20 JUN 1953

130

E. W. Rønnes
Svolvær

Analyse.

L.D.3671 - 1952R

fra Lonkanfjord Kislefter, Hadsel herred. B. W. Northens.

Gjennomsnittsprøve av kissonen (samfengt gods) i stollen i Grundvika i øvre kant av kissonen.

Co.	0.77	%	Cobalt	
Fe.	34.32	%	Jern	magnetisk
S.	23.02	%	Svevel	
Cu.	0.73	%	Kobber	
Zn.	0.160	%	Zink	(0.160 %)
Ni.	2.50	%	Nikkel	(0.25 %)
Mo.	0.51	%	Molybden	
V.			Vanadium	(ikke her analysert)
Ag.			Sølv	"
Au.			Gull	"
Sum	60.360	%	—	brøkket 39.640 = 100 %

Kisen i Grundvik-stollen holder:

Magnetisk
Svevelkis
Kobberkis
Zinkblende
Molybdenmalms
Nikkel
Vanadium

L.V. 1950

16
B. W. Northens
Geoteknik
KOBBER, NIKKEL, AU.
20 JAN 1953 * 135

L.D. 3671 - 1952R

ca. 85 % magnetisk med 0,25 % Fe,
og ca. 15 % svovelkis med 0,8 % Co.

De to mineraler ble skilt ved magnetisk separasjon (meget sterk magnet).

Begge prøvene hadde et innhold av silikatbergarter som for en betydelig del bestod av brun glimmer.

Denne glimmeren er av interesse på grunn av et høyt Ti-innhold og et V-innhold på 0,23 %.

Oppløsningsforsøk viste at nesteparten av vanadinet løser seg i sterk syre i løpet av kort tid. Likeså er en meget stor del av Ti oppløselig. Fe løses også lett.

Disse foreløpige undersøkelsene har vist så interessante ting, at det kanskje kunne være ønskelig å få foretatt en nærmere undersøkelse av dette malmeområdet, med uttaking av representative prøver etc.

Statens råstofflaboratorium, 9/3 1951.

Aslak Kvalheim.

2